

REPUBLIKA SLOVENIJA

KABINET PREDSEDNIKA VLADE

Magnetogram ni lektoriran!

MAGNETOGRAM
POGOVORA PREDSEDNIKA VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE JANEZA JANŠE
NA TELEVIZIJI KOPER-CAPODISTRIA
(Koper, 22. marec 2007)

NOVINARKA: Dober večer in dobrodošli v koprskem studiu. Naš gost je predsednik Vlade Republike Slovenije Janez Janša. Naj se vam zahvalim za obisk v Regionalnem RTV centru italijanskega in slovenskega programa Radia in Televizije Koper-Capodistria.

PREDSEDNIK VLADE JANEZ JANŠA: Dober večer. Hvala za povabilo.

NOVINARKA: V čast nama je, da se lahko pogovarjava z vami Mojca Juratovec in radijska kolegica Nataša Ugrin Tomšič. Prvo vprašanje je posvečeno resoluciji o položaju manjšin, ki naj bi izboljšala razkorak med priznanimi pravicami in njihovim izvajanjem. Resolucijo je italijanska skupnost ocenila kot pomanjkljivo. Ali je slovenska vlada naklonjena izboljšavam in morebitni objavi koalicijskega dogovora iz leta 2004?

PREDSEDNIK VLADE JANEZ JANŠA: Torej, resolucije še ni. Resolucija se pripravlja. Sedaj govorimo o različnih delovnih besedilih. Zagotovo smo odprti za dodatne predloge in pripombe. O tem smo se pogovarjali tudi na nedavnem sestanku s predstavniki italijanske narodnostne skupnosti. Mislim, da tukaj ni kakšnih velikih dilem v zvezi s tem ali se stališča dajo uskladiti ali ne. Končno smo mi tisti, ki smo predlagali resolucijo in to smo predlagali z namenom, da se položaj obeh avtohtonih skupnosti v Sloveniji izboljša. Če ne bi imeli tega namena, če bi bili zadovoljni s stanjem ali pa če ne bi želeli narediti nič pozitivnega, potem tega ne bi dali niti v Koalicijsko pogodbo, niti se ne bi trudili z besedilom. Se pravi, naš interes je, da pride do dogovora in da s to resolucijo prvič: v vsebinskem smislu, začrtamo nekatere smernice o nekaterih stvareh, ki jih je treba še rešit v prihodnje in drugič: da tudi širšo slovensko javnost, deloma tudi evropsko, opozorimo na to, da to vprašanje rešujemo, da obstaja, da se ga zavedamo, da rešujemo in da iščemo najboljše možne rešitve in da nismo zadovoljni samo s tem da, lahko vedno rečemo, da glede na ustavni status dveh manjšin v Sloveniji, nobena druga evropska država nima podobne ureditve. Skratka, želeli bi, da tudi v praksi vse tisto, kar lahko dosežemo v smislu visokih standardov zaščite obeh avtohtonih manjšin narodnostnih skupnosti v Sloveniji, naredimo.

NOVINARKA: Naslednji problem zadeva italijanski program radia in televizije, ki se financirata iz naročnin in iz državnih sredstev. Če bi bila sredstva odvisna le od vlade, kakšna bi bila bodočnost obeh medijev?

PREDSEDNIK VLADE JANEZ JANŠA: No, kolikor vem so se proračunska sredstva za financiranje programov v italijanskem jeziku povečala v zadnjem času. Rekli so nam, da je nekaj problemov, ko gre za drugi del pritoka financiranja - se pravi, iz naročnin. Vendar pa tukaj javni zavod RTV Slovenija v tem zadnjem času vloga velike napore v finančno konsolidacijo hiše. Če se ne motim, je bilo lansko leto prvo po dolgem času, ko hiša ni pridelala velikih izgub - kar pomeni, da se tudi tukaj lahko obetajo boljši časi. Kar pa se tiče obveznosti države, ki se izvajajo direktno preko proračuna, se sredstva v zadnjem času

povečujejo tudi zaradi tega, ker smo bili na nekatere težave pravočasno opozorjeni s strani poslanca italijanske narodnosti v državnem zboru gospoda Battelija in smo lahko pravočasno reagirali.

NOVINARKA: Ostajamo pri manjšinah, le da se selimo čez mejo, v Italijo. Zaščitni zakon za Slovence v zamejstvu ni zares nikoli zaživel. Morda bo sedaj kaj bolje, bo storjen korak naprej s tem, ko je italijanska vlada imenovala svoje člane Paritetnega odbora. Slovenija sama pri tem pravzaprav nima veliko besede. Toda kaj lahko stori za Slovence v zamejstvu? Kako sicer ocenjujete njihov položaj?

PREDSEDNIK VLADE JANEZ JANŠA: Slika ni črno bela. So pozitivni premiki, pa tudi stagnacija ponekod, in tudi signali, ki so zaskrbljujoči. Lahko bi rekli, da dolga leta po sprejemu Zaščitnega zakona ni prišlo do implementacije, da bi se vzpostavili konkretni pogoji za njegovo uresničitev. V mandatu prejšnje vlade oziroma v zadnjih dveh letih mandata prejšnje vlade, sem tudi sam osebno s predsednikom prejšnje vlade nekajkrat odprl to vprašanje. Obljubljeni so bili veliko, storilo pa se kaj veliko ni, potem ko je stvar prišla v vode tistih, ki morajo dejansko stvari narediti. V mandatu nove italijanske vlade so signali boljši. Končno je prišlo do imenovanja Paritetnega odbora oziroma članov v ta Paritetni odbor. Obeta se, da se bodo stvari dejansko začele premikati in tisto, kar je zapisano v zakonu - kar mimogrede ni tako veliko, da bi zaradi tega dol padli - začelo uresničevati. Bistveno bolj pozitivne premike smo beležili na pokrajinski ravni. Tukaj je deželna vlada Furlanije-Julijske krajine šla naprej z uresničevanjem višjih standardov zaščite slovenske manjšine. Nova volilna zakonodaja, ki naj bi prvič omogočila neposredno udeležbo slovenskega predstavnika, predstavnika slovenske manjšine, je zelo pozitiven korak v pravo smer. Tudi nekatere druge določbe o pravici nastopanja v materinem jeziku do večjih virov financiranja za potrebe manjšine so takšni konkretni premiki. Žal, je vmes prišlo tudi do požiga slovenskih jasli pri Trstu. Mi smo veseli, da so tudi lokalne oblasti v Italiji to resno vzele in da so zagotovljena sredstva za obnovo. Slovenska vlada je najprej dala pozitiven signal s tem, ko je odobrila interventna sredstva, ki naj bi se sedaj porabila za nek drug objekt, ki tudi že dolgo časa čaka na obnovo. Skratka, zadnjih par let ni bilo ravno optimističnih, ravno v zadnjih mesecih pa beležimo pozitivne korake naprej. Iz tega vidika lahko bolj optimistično gledamo na to, da se bodo stvari vezane z urejanjem statusa slovenske manjšine v sosednji Italiji hitreje premikale.

NOVINARKA: Nadaljujemo z odnosi s sosedo Italijo. Dogodki preteklosti nas še težijo, med temi odškodnine za optante. Kako bi se odzvala slovenska vlada na možnost italijanske zahteve za revalorizacijo?

PREDSEDNIK VLADE JANEZ JANŠA: Torej, tisto, kar piše v mednarodnih pogodbah, ki sta jih ratificirali oziroma mednarodno pravno formalno nasledili obe državi, Italija in Slovenija - ta vprašanja se ne bodo več odpirala. Enkrat jih je bilo treba urediti - urejena so. Slovenija je tudi plačala na poseben račun odškodnino. Tukaj gre predvsem za odločitev italijanske vlade, da ta sredstva uporabi za izplačilo konkretno prizadetim. Res je, da je to velikokrat uporabno politično strelivo - tudi ob tem zadnjem nastopu italijanskega predsednika. Slovenska vlada je bila nekajkrat javno napadena, češ da je premalo ostro reagirala na ta govor. Mislim, da sem bil prvi politik v Sloveniji, ki je dva dni potem na tiskovni konferenci reagiral na to. Res nismo uporabili besed kot so jih uporabili v sosednji Hrvaški in so bile nekeje na isti ravni kot je prišla obtožba takrat iz Rima. Mislim, da je prav, da je z naše strani reagiral predsednik države. Njegovo pismo sicer ni javno. Jaz sem ga kasneje sicer lahko prebral in mislim odgovoril, da je prispevalo k temu, da stvari niso šle v neko naslednjo fazo spirale polemike. Sedaj očitno prihaja do pozitivnih premikov, ki sem jih omenil že prej - z imenovanjem tega Paritetnega odbora. Zgodovinska resnica je zgodovinska resnica. Tukaj bi težko rekli, da je bilo na obeh straneh ravno vse prav ali pa vse narobe. Res pa seveda je, da Slovenija nikogar ni napadla, da je bila okupirana, da je treba na stvari gledati v tem vrstnem redu. Seveda je treba ločiti odgovornost posameznikov ali pa režimov za zločine od kolektivne odgovornosti naroda ali pa narodov. Še posebej je to potrebno storiti leta 2007, ko Slovenci in Italijani skupaj živimo v Evropski uniji, ko je tukaj ogromno novih priložnosti za poglobljanje medsebojnih odnosov, ko imamo zelo dobro gospodarsko sodelovanje, sodelovanje na številnih drugih področjih in s tega vidika je ta zgodovinska vprašanja treba obravnavati z izjemno strpnostjo.

NOVINARKA: Vrnimo se k aktualnostim. Med obiskom Slovenije je italijanski zunanji minister D'Alema predal dokumentacijo o plinskih terminalih v Tržaškem zalivu. Je možno, da se stališče Slovenije do tega načrta spremeni?

PREDSIEDNIK VLADE JANEZ JANŠA: Stališče se vedno lahko spremeni, če pride do novih zadev oziroma novih informacij, vendar tako, kot stvari sedaj stojijo, za to ne vidim možnosti. Zavedamo pa se realnosti, še posebej vprašanja energetske oskrbe v Severni Italiji, ki je izjemno zaostreno. Vemo, da mora sosednja država tukaj iskati določene rešitve, tudi Slovenija išče določene rešitve, ko gre za diverzifikacijo in stabilnost energetske oskrbe z energetskimi viri. Zato, da bi ta vprašanja reševali na neki produktivni ravni, ki se ne bi politizirala, je bil ob tem obisku tudi dosežen dogovor, da se ustanovi medvladno komisijo, v kateri bodo najpomembnejši ministri. Koraki, ki vodijo k ustanovitvi te komisije, se peljejo, se delajo. Na prejšnji seji vlade smo sprejeli ustrezní memorandum, ki definira okolje za delovanje takšne medvladne komisije na višji oziroma vladni ravni. Tam bomo ta vprašanja tudi razčističevali. Mislim, da smo, nekako dosegli neko stanje, ko je možen produktiven dialog, ko - mislim, da - nobena od obeh sosed, v tem primeru Italija, ne bo vlekla potez, ki bi s posamičnimi projekti, ki imajo tudi čezmejne vplive ogrožale okolje v obeh državah.

NOVINARKA: Ko govorimo o odnosih z Italijo, se seveda ne moremo izogniti tudi drugi sosedí - Hrvaški. Kot ste nedavno dejali, gospod predsednik, je med obema državama več tistih zadev, ki ju združujejo, kot tistih, ki ju ločujejo. A Hrvaška vleče enostranske poteze, na katere, po mnenju mnogih, Slovenija ne odgovarja dovolj odločno. Naj naštejem samo nekaj odprtih vprašanj: sporna prodaja slovenskih zemljišč, nazadnje ta nekajdnevni spor glede prodaje nepremičnin in tu je seveda Piranski zaliv ter mejno vprašanje. Kot kaže bodo diplomatska prizadevanja najbolj intenzivna prav na področju meje. Ali obstaja možnost, da se obe državi dogovorita vsaj o tem kako reševati to vprašanje, še preden prevzame Slovenija vodstvo Evropske unije?

PREDSIEDNIK VLADE JANEZ JANŠA: Veliko tem oziroma veliko vprašanj ste postavili. Zadeva je kompleksna, ima dolgo zgodovino. Kar se tiče odločnosti ravnanja se strinjam, da v preteklosti morda ni bilo odločno. Nakup zemljišč, o katerih govorite, se je namreč zgodil pred desetimi leti, ne včeraj. Ne vem ali je bilo takrat sploh kakšno reagiranje ali je bila kakšna reakcija na to vprašanje - če je sploh kdo vedel za zadeve. Kar se tiče tega mandata, lahko z vso odgovornostjo trdim, da je Slovenija ustrezno reagirala. Ne vedno na način, da bi bili zelo glasni, potem pa ne bi nič ostalo od tega. To ne prinaša nobene koristi. Tega se je prej včasih lotevala politika v sosednji državi. Če pogledamo, kje je danes Slovenija po petnajstih letih bolj umirjene politike in kje je Hrvaška po petnajstih letih bolj glasne politike, vidimo, da smo mi lahko s svojim položajem v tej primerjavi zagotovo kar zadovoljni. Tudi z našo relativno gospodarsko močjo, ki bo v novih okoliščinah Evropske unije - kamor bo slej kot prej prišla tudi Hrvaška - precej bolj pomemben dejavnik, kot pa kakšna parcela ali pa kakšna tabla. Dva milijona državljanov Republike Slovenije ustvari ravno tolikšen nacionalni dohodek, kot štiri milijone državljanov sosednje države. Pred petnajstimi, šestnajstimi leti smo imeli približno enako izhodišče. To seveda pomeni, da slovenska politika v tem času ni bila samo zgrešena in neodločna, ampak je imela nekoliko drugačne prioritete. Večinoma, so bile te prioritete pravilno izbrane.

Kar se tiče teh konkretnih vprašanj, pa se strinjam, da bi reakcija bila lahko kdaj tudi bolj odločna. S tem, da doseči neko soglasje ni enostavna stvar, če ni obojestranske volje. Dvostranski dogovor je vedno volja dveh strani. Samo ena stran lahko naredi karkoli - če na drugi strani ni pripravljenosti, dogovora enostavno ne bo. V tem primeru, ko gre za mejno vprašanje, je situacija še toliko bolj zakomplicirana, ker je dogovor bil dosežen na ravni vlad, parafiran. Predsednik takratne hrvaške vlade gospod Račan je celo javno izjavil v televizijske kamere potem, ko je parafiral ta dogovor, da za njim trdno stoji. Potem ga njegova lastna stranka ni podprla, tudi opozicija ne. Ta opozicija je sedaj v vladi in Hrvaška je takrat šla na neko drugo pozicijo, češ sedaj pa pokličimo tretjega, da bo arbitral. Včasih se ta zgodovina pozablja. Ko nekemu v

Evropi razložijo, da smo se trudili in nismo dosegli dogovora, sedaj pa predlaga arbitražo se zdi logično. Ko pa se nekdo poglobi v zgodovino, pa je stvar nekoliko drugačna. Slovenija se ne boji arbitraže. Še posebej zaradi tega, ker je sosednja država že podpisala nek dogovor, ki ga kasneje ni ratificirala, si ne predstavljam, da bi kakšna arbitraža Sloveniji priznala manj. Bo pa, če bo prišlo do arbitraže, Slovenija zahtevala, da gre za arbitražo o celotni meji oziroma o vseh spornih točkah na celotni meji, ter da se seveda upošteva odločitve, ki sta jih obe državi v zvezi s tem vprašanjem že sprejeli.

Tukaj so tri pomembna dejstva. Prvo so ustavne odločitve obeh zakonodajnih teles, obeh parlamentov - 25.6.1991, kjer smo priznali ne samo razmejitev kot je takrat bila, kolikor je pač bila med obema republikama bivše Jugoslavije, ampak tudi pristojnost takratnih republiških ali pa lokalnih organov, ki je bila bistveno bolj natančno določena kot pa sama mejna črta. Drugi pomemben akt je že omenjeni sporazum med vladama, t.i. sporazum Drnovšek-Račan. Tretji pomemben dejavnik oziroma akt je Brionska izjava, od začetka tega mandata, v kateri sta se obe vladi, tudi Hrvaška, strinjali, da se upošteva stanje kot je bilo 25.6.1991 in da se ne prizna enostranskih korakov, ki do bili narejeni vmes. Jaz mislim, da je s to potezo Slovenija popravila kakšno zamujeno priložnost, ki je morda bila narejena kdaj prej, ko se ni reagiralo na enostranske poteze. S to izjavo je tudi Hrvaška pristala na to, da se morebitna prednost, ki je bila pridobljena z enostranskimi potezami enostavno formalno ne šteje.

Rad bi pa dejal še to, ker ste tudi vi začeli s tem v svojem vprašanju, da dejansko Slovenija in Hrvaška gospodarsko dobro sodelujeta, da je tukaj kar intenzivna blagovna menjava, da sodelujemo tudi na številnih drugih področjih, da je v interesu Slovenije da Hrvaška izpolni pogoje za Evropsko unijo, da implementira evropske standarde, da dobimo evropskega soseda - tri že imamo, od štirih sosedov. To bo zagotovo izboljšalo, stabiliziralo naše najbližje mednarodno okolje, kar bo pomembno prispevalo tudi k, recimo temu, večjim razvojnim priložnostim, ki si jih Slovenija v prihodnosti želi.

NOVINARKA: Lahko pričakujemo, da bo slovenska vlada vendarle pripravila predlog za arbitražo in ga posredovala Hrvaški?

PRESEDNIK VLADE JANEZ JANŠA: No, pravzaprav bi se spodobilo, da hrvaška vlada pripravi izdelan predlog. Slovenska vlada se že od začetka tega mandata oziroma od spomladi leta 2005 pripravlja tudi na to možnost. Nenazadnje je bila zbrana obsežna dokumentacija, deloma izdana v t.i. Beli knjigi. Pred kratkim je zunanje ministrstvo zelo natančno povzelo naša stališča v tej zadnji izjavi desetih točk. Kar se tega tiče, smo mi seveda na to pripravljeni. Vseeno pa delim mnenje tistih evropskih politikov, ki pravijo, ali pa, ki so javno v zadnjem času govorili o tem, da bi bilo vendarle dobro, da državi še enkrat poizkusita rešiti bilateralno vprašanje brez tretjega. Z nekaj dobre volje bi se stvari dale premakniti. Dvomim pa, da v naslednjih mesecih, v predvolilnem času na Hrvaškem - kar sovpada tudi s časom priprav Slovenije na predsedovanje Evropski uniji. Tako da, če sem zelo konkreten z odgovorom na vaše vprašanje: ali so možnosti, da se to vprašanje reši pred slovenskim predsedovanjem Evropski uniji - mislim, da ne. Ravno zaradi dosedanje zgodovine in zaradi predvolilnega časa na Hrvaškem. Možno je sicer, da bi se v tem času načelno dogovorili za neko obliko arbitraže ali mediacije. Vendar je v tem primeru neka dolgoročna, dokončna rešitev še bistveno bolj oddaljena, kot če bi skušali te stvari rešiti bilateralno, saj običajno takšne arbitraže trajajo leta.

NOVINARKA: Medtem ko se Slovenija pripravlja na predsedstvo Evropski uniji, se pojavljajo očitki o nespoštovanju človekovih pravic v zvezi z Romi in izbrisanimi. Bomo to rešili do leta 2008? Kako bo Slovenija zaznamovala svoje predsedstvo v Uniji?

PRESEDNIK VLADE JANEZ JANŠA: No, najprej kar se tiče človekovih pravic. Slovenska vlada to vprašanje zelo resno jemlje. Primerjalno gledano, oba problema, ki ste ju našli, nista kaj posebnega z vidika tega kakšne tovrstne probleme imajo številne druge članice Evropske unije. Vendar to za nas ni argument.

Kar se tiče romskega vprašanja, smo ravno v zadnjem času s posebnim zakonom - ki ga terja ustava in ga petnajst let nobena vlada ni pripravila - zadevo postavili na višjo raven. Tako da bodo s tem zakonom zapolnjene tudi doslej obstoječe sive lise pri administrativni ureditvi - ko enostavno za nekatere rešitve ni bilo dovolj pravnih podlag. Terjali so se ukrepi, ki so se prelagali na občine - občine niso imele ne dovolj sredstev, ne dovolj pristojnosti, država je bila predaleč. Sedaj nekako to praznino zapolnjujemo, vendar to ne pomeni, da bo romsko vprašanje rešeno čez noč. Torej gre za specifičen problem. Postopoma lahko stanje izboljšujemo. V Sloveniji imamo tudi dobre prakse, predvsem iz severno-vzhodne Slovenije in te bi radi razširili tudi tja, kjer so stvari slabše.

Torej, za t.i. izbrisane, je vlada pripravila predlog ustavnega zakona. Ta zakon dejansko omogoča vsakemu, ki se mu je zgodila krivica, da se ta krivica popravi. Zakon prinaša tudi omejitev odškodnin, glede na to, da je bil to eden velikih motivov pri nekaterih posameznikih, ki so se uvrstili v t.i. kategorijo, čeprav tja najbrž ne sodijo. Problem s tem zakonom je potrebna dvotretjinska večina. V tem trenutku v parlamentu, kljub naporom pristojnega ministrstva še nismo uspeli dobiti zagotovila, da bosta dve tretjini poslancev takšen zakon podprlo, zato se procedura še ni začela. Vendar naj povem, da v primeru kategorije t.i. izbrisanih v skoraj 20 ali več odstotkih ne gre za posameznike, ki imajo težave s sedanjim statusom ali pa, ki bi brez statusa ne imeli nobenih pravic in tako naprej. Gre za ljudi, ki status imajo, ampak zahtevajo status tudi za čas od leta, od osamosvojitve do takrat, ko niso živeli v Sloveniji ali pa ko, enostavno pravijo, da so bili izbrisani. Zagotovo je nekaj primerov, ki se jim je zgodila krivica. Zakon omogoča individualno obravnavo. Glede na rezultate referendumu, ki je bil, so bili zelo nedvoumni. Tudi glede na protislovnost po eni strani določb republiškega sodišča, na drugi strani nekaterih drugih pravnih aktov, še posebej Ustavnega zakona za izvedbo Temeljne ustavne listine, zadeve ni možno rešiti brez ustavnega zakona. Tisti, ki to zavirajo, vedo in držijo vprašanje odprto. Tukaj je veliko političnega nagajanja. Jaz upam, da bo ta motiv popustil in da bomo prišli do dvotretjinske večine, ki bo omogočila rešitev teh vprašanj in tudi individualno obravnavo.

Kar se tiče pa prioritet predsedovanja Evropski, pa za nekatere vemo, o nekaterih se sedaj dogovarjamo, nekatere pa bodo prišle nenapovedano. Tiste, za katere vemo, so predvsem vezane prvič: na nadaljevanje širitvene politike Evropske unije, kjer je interes Slovenije, da pomagamo državam Zahodnega Balkana na tej poti. To bo ena do pomembnih prioritet, katere realizacija izboljšuje tudi širšo varnostno okolje Slovenije. Druga prioriteta je vezana na zaposlovanje in delovna mesta oziroma konkretno rečeno na srednjeročni pregled Lizbonske strategije. To se bo zgodilo marca leta 2008. Slovenija, bo pač lahko dala takrat pomemben ton tem zaključkom. Eno od prioritet, ki je neizogibna, je najbrž tudi največji izziv - reševanje oziroma koraki na poti k reševanju t.i. institucionalne krize. Videli bomo, kakšen bo napredek pri iskanju odgovorov na vprašanje neratificirane evropske ustavne pogodbe junija letos. Če bo sprejeta časovnica, ki omogoča rešitev do naslednjih volitev v Evropski parlament leta 2009, potem bo v času slovenskega predsedovanja nekaj pomembnih dogodkov. Morda tudi podpis nove medvladne pogodbe, ki bo omogočila nadaljnje institucionalno poglobljanje in dograjevanje Evropske Unije. Skratka teh izzivov je veliko. Se pa bo, tako kot že nekaj predsedstev doslej, tudi Slovenija ukvarjala z vprašanjem evropske energetske politike. V času vsakega predsedovanja sprejmemo nekaj pomembnih odločitev in tako je bilo tudi letos marca na Evropskem svetu. Nekaj teh odločitev bo dobilo nadaljevanje v času slovenskega predsedovanja.

NOVINARKA: Gospod predsednik, skupaj z vlado ste bili na obisku v »Obalno-Kraški regiji«. Po dveh letih, ponovno. Kakšno razliko vidite v teh dveh letih, ko ste regijo ocenili kot biser, ki ima velike razvojne priložnosti? Kakšna je ta regija danes?

PREDSEDNIK VLADE JANEZ JANŠA: V teh dveh letih se je regija razvijala relativno hitro. Tudi cela Slovenija je v teh dveh letih beležila zelo dobro, lahko bo rekli, odlično gospodarsko rast. Pozitivni so tudi nekateri drugi trendi. V tej regiji, se je brezposelnost v teh dveh letih zmanjšala za skoraj 6 odstotkov. Nastalo je, lahko bi rekel, veliko število novih podjetij, ki odgovarjajo na te nove podjetniške izzive.

Pomembno se je okrepila predvsem storitvena dejavnost v tej regiji. V bistvu 75 % nacionalnega dohodka ustvarite s storitvami, kar je več od slovenskega povprečja in kar kaže, na recimo, ugodno strukturo dejavnosti. Prišlo je do nekaterih premikov, ko gre za recimo temu infrastrukturne dileme. Najdene so bile rešitve za navezavo Luke Koper na avtocestno omrežje. Mislim, da bo projekt realiziran do konca tega leta. Tiste ključne stvari, ko gre za umeščanje v prostor, zagotovitev finančnih sredstev, vse to je že za nami. Tako da, veliko je bilo v tem času vloženo tudi s pomočjo evropskih sredstev v izboljšanje kvalitete življenja - v smislu komunalne urejenosti, urejanja odlagališč za odpadke, preskrbo z zdravo pitno vodo. Skratka, v dveh letih lahko rečemo, da je primorska regija ali pa Slovenska Istra in Kras - ki je zaenkrat še statistična regija, je pa že na pragu v novo pokrajino - beležila znaten napredek in ni izgubila svojega odličnega mesta v rang lestvici slovenskih regij. Še vedno je na drugem mestu, takoj za osrednje-slovensko regijo.

NOVINARKA: No, upajmo, da boste to lahko potrdili tudi čez dve leti, ali pa še celo prej. Gospod predsednik, hvala da ste se odzvali vabilu našega Regionalnega RTV centra Koper-Capodistria in nasvidenje še kdaj v Kopru.

PREDSEDNIK VLADE JANEZ JANŠA: Hvala za povabilo.

NOVINARKA: Hvala lepa, gospod predsednik in hvala tudi vam gledalcem.